گزارش خبری

جشنواره‌ای برای احیای نژاد رو به انقراض اسب ترکمن

■ **مهر:** سومین جشنواره اسب اصیل ترکمن کشور در حالی در گنبدکاووس برگزار شد که انتخاب نژادهای برتر و احیای نژاد رو به انقراض اسب اصیل از مهم‌ترین اهداف آن بوده است. این جشنواره با حضور مالکان اسب‌هایی از استان‌های مختلف کشور و در مهد اسب‌دوانی کشور برگزار شد تا نژادهای برتر اسب اصیل ترکمن را معرفی کند.

در این جشنواره ۷۵ راس اسب از استان‌های گلستان، خراسان شمالی، البرز، تهران، همدان، اصفهان و قزوین شرکت داشتند. شناسایی ذخایر ژنتیکی مناطق و تاکید بر حفظ آن، معرفی و انتخاب نژادهای برتر، جلب حمایت سرمایه‌گذاران، محققان و دیگر دست‌اندرکاران برای توسعه و تحقیقات کاربردی و ایجاد فرصت‌های شغلی و ارتقای درآمد پرورش‌دهندگان از جمله اهداف این جشنواره بود.

اسب‌های شرکت‌کننده در این جشنواره در هشت گروه سنی به رقابت پرداختند که در گروه سنی کره‌های کمتر از یک‌سال اسب جمیل‌خان به مالکیت نورالدین طلایی، نفس به مالکیت مصطفی خلیقی و دولتلی به مالکیت مرکز پرورش اسب یاسین و یاسر اول تا سوم شدند. در رده سنی یک تا دوساله مادیان، اسب‌های رعنا به مالکیت باران اهل حق، پینکی با مالکیت رضا طراوتی و شبق با مالکیت کتایون یحیایی برتر شدند.

در گروه سنی زیر دو سال نریان، اسب آرش با مالکیت مرکز پرورش اسب یاسیر و یاسر، تکاور به مالکیت عاشور محمدیزدانی و مارشال به مالکیت مهدی وفایی و آق قوش به مالکیت عیدجان خلیقی اول تا سوم شدند. در گروه سنی دوساله نریان اسب شاهسوند به مالکیت نفیسه عزاری‌خواجه، سزار یزدانی به مالکیت عاشور محمدیزدانی و قره‌داغ به مالکیت سعدی سعدی‌شیخ و پولاد به مالکیت محمد زندی اسب‌های برتر معرفی شدند.

در گروه سنی سه تا پنج‌ساله مادیان، اسب شمیم به مالکیت محمد و سونیتا خوجملی، سمند طلایی به مالکیت گل‌محمد حاجی‌زاده و اسب جهان مارال به مالکیت نورالدین طلایی اول تا سوم شدند. در گروه سنی سه تا پنج‌ساله نریان، اسب یادگار گونش به مالکیت رضا طراوتی، اسب خوش‌سقر به مالکیت محمد بارانی و اسب شادلی به مالکیت دولت صحت یزدانی برتر شدند.

همچنین در گروه سنی مادیان بالای پنج سال، اسب مایا به مالکیت مرکز پرورش اسب یاسین و یاسر، اسب گوهر به مالکیت متین و بیتا خوجملی و داغارمن به مالکیت باشگاه مهرآذین عنوان‌های قهرمانی را کسب کردند. در گروه سنی سلیمی نیز اسب دول دول ۲ به

مالکیت محمدحسین غراوی، اسب شهاب به مالکیت حمیدرضا صالحی و اسب طلاقوش به مالکیت مرکز پرورش اسب یاسین و یاسر برتر شدند. به نفرات برتر این جشنواره علاوه بر لوح تقدیر هدایایی پرداخت شد.

میردوست رضویان دبیر جشنواره اسب اصیل ترکمن، به مهم‌ترین خصوصیات و صفات ظاهری اسب اصیل ترکمن نظیر قد، سر، گوش، گردن، شانه، کمر، کپل، سینه، کتف، قلم دست و پا، اندام، رنگ، پوست، طول بدن و بلندترین نقطه شانه اشاره کرد. وی گفت: این خصوصیات و صفات ظاهری اسب اصیل ترکمن مورد نظر داوران بوده است. گلستان به گنبدکاووس به مهد سوارکاری و پرورش اسب اصیل ترکمن شهره است.

اسب ترکمن گونه‌ای از اسب با نژاد ایرانی است که در منطقه ترکمن صحرا زیست کرده و پرورش می‌یابد. رنگ آنها بیشتر خاکستری است و بدنی کشیده و لاغر دارند. شکم آنها برخلاف بسیاری از نژادهای دیگر اسب‌ها، تخت و به معنی دیگر شکم آنها لاغر است. صادرات این اسب به خارج از کشور ممنوع است.

اسب ترکمن اسبی است دارای ویژگی‌های منحصر به فردی از جمله: قد ۱۴۸ تا ۱۵۵ سانتی‌متر، گوش‌های بلند و متحرک، سینه فراخ و متناسب، کپل کم‌شیب با عرض خوب، مفاصل قوی، سم‌های محکم با زاویه مناسب، تحمل حرکات سنگین ورزشی و... رنگ‌های اصلی این نژاد: کهر، نیله، کرنگ، سمند و قره کهر است. نژادهای شناخته‌شده از اسب ترکمن در سه گروه یموت، آخال تکه، چناران (مخلوطی از تلاقی اسب ترکمن و عرب) دسته‌بندی شده‌اند.

اسب ترکمن اندامی کشیده، دمی باریک و سر و گردن زیبا دارد. برای اسب‌های با نژاد ترکمن در سال‌های گذشته ذخیره‌های ژنتیک این اسب، تقاضای جهانی یافته است. اسب ترکمن نزد ترکمن‌ها پیشینه‌ای طولانی در سنن و زندگی صحرانشینی و جنگ و گریزها در گذشته داشته است. گفتنی است برنامه‌های اشتباه نیم‌قرن گذشته لطمه زیادی به ذخیره ژنتیکی اسب‌های ترکمن زده است و متاسفانه تعداد اسب‌های ترکمن خالص و خوب به شدت کاهش یافته است. امروزه خالص‌ترین اسب‌های ترکمن ایران را در منطقه راز و جرگلان از توابع استان خراسان شمالی می‌توان یافت که بیشترین جمعیت این اسب را داراست. خوشبختانه در سال‌های اخیر توجه بیشتری به تولید اسب‌های ترکمن شده است. تعدادی اندک و پراکنده از این نژاد توسط علاقه‌مندان در اصفهان، تهران، شیراز و همدان نیز نگهداری می‌شوند.

گزارشی از زندگی معلولان ضایعه نخاعی همدان

تنبل نیستیم معلولیم

عکس‌ها: مهدی حسنی، شرق

شرق: پسر جوان با فشار دست‌هایش چرخ‌های ویلچر را به جلو می‌راند و نفس عمیقی می‌کشد. چشم‌هایش پر از غرور و پر از حرف‌های ناگفته است. «شاید اینجا، تنها جایی است که می‌توانم به دور از تمام چشم‌های گستاخی که وضعیتم را بی‌محابا کنکاش می‌کنند و دست‌هایی که با بوی ترحم به سویم دراز می‌شوند، نفس راحت بکشم.» اینها را پسر جوان ۲۶ساله‌ای می‌گوید که هیچ‌گاه تصورش را نمی‌کرد بر اثر یک تصادف قطع نخاع شده و تحرکش محدود شود. زخم بستر بگیرد و روزهایش با بخش ضایعات نخاعی بیمارستان شهیدبهشتی همدان پیوند بخورد.

با لحنی که گویی کسی خریدار حرف‌هایش نیست و گوش شنوایی برای ناگفته‌های چهارساله‌اش پیدا نمی‌شود، ادامه داد: ما معلولان ضایعه نخاعی به دلیل شرایط خاصی که داریم، بیشتر اوقات نمی‌توانیم برای انجام امور خود و تفریح به خارج از خانه برویم چراکه به علت تحرک کمی که داریم سردی و گرمی هوا و حتی بارش برف و باران باعث مشکلاتی مانند زخم بستر، خشکی عضلات و محدودتر شدن فعالیت‌های حرکتی ما می‌شود. طراوتی افزود: بخش ضایعات نخاعی بیمارستان شهیدبهشتی تنها جایی است که ما می‌توانیم از خدمات توانبخشی و کاردرمانی استفاده کرده و از تجربیات مفید افرادی که شرایط مشابه ما را دارند، استفاده کنیم. وی عنوان کرد: متاسفانه مردم جامعه ما دید خوبی نسبت به من و امثال من ندارند به طوری که ما را افرادی مصرف‌گرا و بی‌فایده تصور می‌کنند و این موضوع را می‌توان به راحتی از صحبت و رفتارهای آنان فهمید. وی بیان کرد: زمانی‌که برای انجام کار اداری با هزاران مشکل به سازمان و اداره مربوطه مراجعه می‌کنم، مسوولان در همان ابتدا شاید با درخواست یا رسیدگی به کار من موافقت کنند، اما همین که از پله‌های ساختمان بالا می‌روند و مطمئن می‌شوند که من دیگر نمی‌توانم از پله بالا بروم، با رفتارهایی که شایسته یک مسوول نیست، جواب سربالا به من می‌دهند و بی‌تفاوت از کنارم عبور می‌کنند.

وی گفت: هنگامی که برای درمان یا هر کار دیگری به محلی می‌روم که لازم است از آسانسور استفاده کنم، مردم و حتی برخی از پزشکان حاضر نیستند با من درون آسانسور قرار گیرند و اگر هم این کار صورت گیرد با نگاه‌ها و زمزمه‌هایی که می‌کنند، احساس خود را بر من تحمیل می‌کنند. پسر جوان عنوان کرد: زمانی‌که این رفتارها و این ناملایمات را می‌بینم تنها در بخش ضایعات نخاعی این بیمارستان احساس راحتی می‌کنم که متاسفانه قرار است این بخش نیز محدودتر شود و با شرایط محدودتری به من و امثال من خدمات‌رسانی کند. وی تصریح کرد: بخش ضایعات نخاعی بیمارستان شهیدبهشتی دارای دو سالن ویژه خانم‌ها و آقایان است که متاسفانه دانشگاه علوم پزشکی همدان می‌خواهد یک سالن این بخش را به بخش درمانی تبدیل کرده و بیماران خود مانند بیماران ریوی را در آن پذیرش و بستری کند.

وی با بیان اینکه این مساله مشکلات زیادی را برای معلولان ضایعه نخاعی ایجاد کرده است، اعلام کرد: در این اقدام، اداره کل بهزیستی، پذیرش و خدمات‌رسانی به معلولان ضایعه نخاعی را به دانشگاه علوم پزشکی واگذار کرده و به ما نیز وعده ارایه خدمات بهتر را داده است اما این در حالی است که دانشگاه علوم پزشکی تصمیم دارد از پذیرش معلولان ضایعه نخاعی ساکن همدان خودداری کند و زنان و مردان معلولی را که بومی شهرستان همدان نیستند نیز در یک بخش پذیرش کند که این امر محدودیت‌های بسیاری را برای افراد به دنبال دارد. وی خاطرنشان کرد: با عملی شدن این تصمیم، ما معلولان ضایعه نخاعی ساکن شهرستان همدان مجبور خواهیم بود تمام عمر خود را در منزل به سر بریم و نتوانیم خدمات توانبخشی را که در سلامتی و بهبود وضعیت و روحی ما بسیار موثر است، دریافت کنیم. وی افزود: مستمری که سازمان بهزیستی برای من در نظر گرفته ۳۲هزار تومان است که با یک حساب سرانگشتی می‌توان فهمید که این مبلغ برای هزینه کرایه ماشین من برای مراجعه به این مرکز و دریافت خدمات نیز کافی نیست.

وی یادآور شد: در رابطه با این موضوع صحبت‌های زیادی با مسوولان مربوطه صورت گرفته است اما برخی از مسوولان تنها به این جواب که «بخش معلولان ضایعه نخاعی، هتل و تنبل‌خانه نیست» اکتفا کرده‌اند. وی ادامه داد: اگر منظور مسوولان از این جمله، عدم اشتغال ما معلولان است، چرا با درخواست وام اشتغال‌زایی ما موافقت نمی‌کنند و اگر مشکل آنها پذیرش ما در این بخش و محدودیت مکان است، چرا با وام مناسب‌سازی مسکن ما موافقت نمی‌کنند. وی اضافه کرد: بخش معلولان ضایعه نخاعی بیمارستان شهیدبهشتی، توسط مرحوم کارچی وقف همین معلولان شده است و بودجه ما نیز در مجلس تصویب می‌شود.

بنابراین جا ندارد کسی بخواهد این بخش را واگذار کند یا اجاره دهد چراکه این مکان ملک شخصی یا موروثی نیست. پسر جوان گفت: متاسفانه بسیاری از مسوولان در هر مکان و هر مناسبتی داد کمک به معلولان را سر می‌دهند و به دنبال جذب کمک خیران هستند. این در حالی است که تاکنون تغییر و تحول چشمگیری در وضعیت و شرایط معلولان مشاهده نشده است و بر همین اساس از مسوولان تقاضا داریم به دنبال جذب کمک خیران برای معلولان نباشند.

یکی دیگر از معلولان ضایعه نخاعی این بخش نیز به ایسنا گفت: تابلوی این مرکز با عنوان مرکز جامعه توانبخشی و آموزشی شهیدبهشتی همدان، شامل موارد توان‌بخشی معلولان جسمی، حرکتی و ذهنی، نابینایان، سالمندان، بیماران روانی مزمن، بخش ضایعات نخاعی، طب سالمندی، طب توانبخشی، فیزیوتراپی، ارتوپد فنی، کاردرمانی، گفتاردرمانی، شنوایی‌سنجی و تجویز سمعک و بینایی‌سنجی است. شیری افزود: این مرکز به صورت کامل در دست سازمان بهزیستی بود و هر کدام از طبقات این ساختمان مربوط به چند مورد از موارد یادشده بود. به عنوان مثال طبقه اول مربوط به نقاشی، گلدوزی، خطاطی و کتابخوانی بود اما به دلیل بعضی از کمبودها یا ایجاب ضرورت‌هایی که برای برخی از ارگان‌ها پیش آمده بود، چند طبقه از ساختمان توسط سازمان بهزیستی به دانشگاه علوم پزشکی واگذار شد و در نهایت بخش ضایعات نخاعی این بیمارستان به دو سالن خانم‌ها و آقایان محدود شد. وی عنوان کرد: این بخش برای ما معلولان ضایعه نخاعی از اهمیت خاصی برخوردار است چراکه در این بخش مورد معاینه قرار گرفته و از خدمات توانبخشی و کاردرمانی استفاده می‌کنیم اما در حال حاضر مسوولان تصمیم گرفته‌اند تا این نقطه مثبت را از معلولان ضایعه نخاعی بگیرند. وی با بیان اینکه این بیمارستان وقف معلولان است، ادامه داد: هنگامی که چند طبقه را از ما گرفتند، اعتراضی نکردیم اما حالا مسوولان تصمیم دارند این بخش را نیز به دو قسمت تقسیم کرده و دانشگاه علوم پزشکی بیماران خود را در آن جا دهند.

وی خاطرنشان کرد: بهزیستی به ما وعده داده است که دانشگاه علوم پزشکی خدمات بهتری به ما ارایه خواهد کرد اما همه ما می‌خواهیم تا خود دولت به ما خدمات بدهد و زیرنظر بهزیستی باشیم و دوست نداریم ما را به این سمت و آن سمت هل دهند. وی بیان کرد: چند روز گذشته برای رساندن خواسته خود به گوش مسوولان، به استانداری رفتیم و آنها به تعداد کم معلولان ضایعه نخاعی مورد پذیرش این بخش اشاره کردند اما مسوولان درست زمانی از این بخش بازدید کردند که این بخش به دلیل کمبود اعتبار با محدودیت پذیرش مواجه بود که متاسفانه این مساله همچنان ادامه دارد، به‌گونه‌ای که بودجه ۲۵ میلیون تومانی این بخش به شش میلیون تومان کاهش یافته است.

وی اعلام کرد: زمانی این صحبت درست است که بودجه بخش ضایعه نخاعی افزایش یابد و اگر با شرایط جدید تختی خالی ماند، منحل شدن یا ادغام این بخش حرفی منطقی است که در این شرایط نیز سازمان بهزیستی حق تصمیم‌گیری دارد نه ارگان‌های دیگر. وی همچنین با اشاره به مستمری در نظر گرفته‌شده برای معلولان گفت: من در اثر حادثه تصادف دچار ضایعه نخاعی شدم و قبل از این حادثه خرج و مخارج زندگی خانواده‌ام را پرداخت و با غرور زندگی می‌کردم اما بر اثر این معلولیت، با مستمری متغیر ۲۰ تا ۴۰ هزار تومان توانایی تامین مخارج خانواده‌ام را ندارم چراکه این مبلغ هزینه کرایه تاکسی من هم نمی‌شود. وی تصریح کرد: هنگام سفر هیات دولت به استان، پیگیر این موضوع شدیم و یکی از مسوولان پاسخ داد که بودجه هر معلول حدود ۵۰۰ هزار تومان است که قسمت بیشتر این مبلغ صرف هزینه درمان این معلولان می‌شود.

وی یادآور شد: خدمات توانبخشی بخش ضایعات نخاعی بیمارستان شهید بهشتی شامل فیزیوتراپی و کاردرمانی می‌شود که این موارد در بهبود وضعیت معلولان نقش بسزایی دارد. وی ادامه داد: قبل از کاهش بودجه امکاناتی مانند لوازم بهداشتی در اختیار معلولان قرار می‌گرفت اما چند ماهی است که دیگر این موارد به ما تعلق نمی‌گیرد و برای موارد درمانی نیز باید آنقدر به سازمان‌ها و مکان‌های مختلف مراجعه کنیم که این موضوع با توجه به شرایط خاص و مستمری کم ما بسیار مشکل است. وی بیان کرد: درست است که توانایی‌های حرکتی ما محدود است اما می‌توانیم برای گذران زندگی خود فعالیت‌هایی داشته باشیم که متاسفانه در این رابطه نیز اقدام خاصی از سوی مسوولان مشاهده نکرده‌ایم. یکی از خانم‌های معلول ضایعه نخاعی نیز گفت: بخش معلولان ضایعه نخاعی بیمارستان شهید بهشتی وقف این معلولان بوده و متعلق به بهزیستی است اما دانشگاه علوم پزشکی همدان به دلیل نیاز به فضایی که دارد، تصمیم دارد این بخش را از ما بگیرد.

زمانی‌که برای انجام کار اداری با هزاران مشکل به سازمان و اداره مربوطه مراجعه می‌کنم، مسوولان شاید با درخواست یا رسیدگی به کار من موافقت کنند، اما همین که از پله‌های ساختمان بالا می‌روند و مطمئن می‌شوند که من دیگر نمی‌توانم از پله بالا روم، جواب سربالا به من می‌دهند و بی‌تفاوت از کنارم عبور می‌کنند

وی گفت: دانشگاه علوم پزشکی قصد دارد با پذیرش و بستری کردن بیماران ریوی در قسمتی از بخش معلولان ضایعه نخاعی، فضای ما را محدود و محدودتر کند تا جایی که دیگر معلولی حاضر به مراجعه به این بخش نباشد. وی عنوان کرد: این عادلانه نیست که سازمان بهزیستی مکانی را که حق ماست، بفروشد یا آن را به اجاره دهد و به منبع درآمد خود تبدیل کند.

وی خاطرنشان کرد: دلیل اینکه تعدادی از تخت‌های این بخش خالی است، کاهش اعتباری است که در عرض یک سال اتفاق افتاده است و مسوولان نمی‌توانند با این بودجه کم هزینه توانبخشی معلولان را پرداخت کنند. وی تصریح کرد: در حال حاضر مستمری من مشخص نشده است و مجبور هستم برای مراجعه به این بخش حداقل ماهی ۴۰ هزار تومان هزینه کنم تا از تویسرکان به این بخش بیایم و با توجه به سردرد میگرنی که دارم، نمی‌توانم مرتب در بین همدان و تویسرکان در رفت و آمد باشم. وی اعلام کرد: با وجود تمام کمبودها و مشکلاتی که این بخش دارد اما راضی هستیم که این بخش همچنان در اختیار سازمان بهزیستی باشد چراکه معلولان ضایعه نخاعی زیادی در این بخش تحت درمان قرار گرفته و راه افتاده‌اند.

وی اضافه کرد: محدود کردن فضای این بخش موجب محدودیت پذیرش‌ها و ارایه خدمات می‌شود و این امر می‌تواند مشکلات ما را بیشتر کند. برای نمونه دختر جوانی در بخش خانم‌ها وجود دارد که به علت دریافت نکردن خدمات در یک دوره زمانی کوتاه، مجبور شده‌اند پاهایش را قطع کنند. وی تاکید کرد: اگر مسوولان استانی جوابگوی ما نباشند و اقدام خاصی را در این زمینه انجام ندهند، با مسوولان و مقامات بالاتر در میان خواهیم گذاشت. وی گفت: برخی از مسوولان اعتقاد دارند که ما افرادی تنبل هستیم که از این مکان به عنوان هتل استفاده می‌کنیم اما همه ما معلولان از روی ناچاری و تنها برای دریافت خدمات توانبخشی به این مرکز مراجعه می‌کنیم چراکه نان و پنیر یک خانواده روستایی ارزش بیشتری از غذاهای بیمارستان دارد. وی اضافه کرد: دریافت خدمات توانبخشی و بهبود وضعیت جسمانی، تاثیر مطلوبی در روحیه ما دارد و راه افتادن یک معلول با واکر یا پای مصنوعی می‌تواند موجب آرامش روحیه معلولان شود.

یکی از مسوولان این بخش نیز گفت: بحث معلولان ضایعه نخاعی، بحث کوچکی نیست و در غرب کشور، بیمارستان شهید بهشتی همدان تنها مرکزی است که به صورت شبانه‌روزی به این معلولان خدمات‌رسانی می‌کند. جهانی عنوان کرد: براساس دستور سازمان بهزیستی افرادی که از مدت پذیرش آنها یک سال نگذشته است به صورت یک ماه و مابقی به صورت ۱۵ روز، ۱۵ روز مورد پذیرش قرار می‌گیرند.

وی گفت: خدمات‌رسانی به معلولان ضایعه نخاعی شامل کاردرمانی، فیزیوتراپی و خدمات پرستاری است. وی گفت: معلولان ضایعه نخاعی به این خدمات نیازمندند چراکه اگر این خدمات را دریافت نکنند، با مشکلاتی مانند زخم بستر، عفونت‌های کلیه و مثانه و خشکی عضلات مواجه می‌شوند که گاهی ممکن است کار به قطع استخوان نیز برسد. وی تصریح کرد: این بخش ۴۶ تخت سالم دارد و به دلیل گردشی بودن موردهای پذیرش، ظرفیت ارایه خدمات به ۴۷۵ معلول ضایعه نخاعی استان را دارد اما در حال حاضر به دلیل کاهش اعتبار از ۲۵میلیون تومان به شش میلیون و ۲۴۰ هزار تومان، تنها به ۶۰ نفر از این معلولان خدمات‌رسانی می‌شود.

وی اعلام کرد: سازمان بهزیستی تصمیم گرفته است تا یکی از دو سالن این بخش را به دانشگاه علوم پزشکی واگذار کند و خانم‌ها و مردان را که قبلا در دو سالن مجزا پذیرش می‌شدند، در این سالن پذیرش کند و به آنها خدمات‌رسانی داشته باشد که این موضوع جالبی نیست. وی خاطرنشان کرد: وعده سازمان بهزیستی مبنی بر این بوده که دانشگاه علوم پزشکی همیشه در حیطه درمان و آموزش فعالیت کرده و تجربه‌ای در کار توانبخشی نداشته و حتی آن را قبول ندارد. وی ادامه داد: خالی بودن تعدادی از تخت‌های این بخش توجیه خوبی برای محدود کردن این بخش نیست و سازمان بهزیستی می‌توانست کمک مالی به بخش را زیاد کند تا تعداد افراد مورد پذیرش محدود نشود.

دریچه

مشکلات آزبست برای کرمانشاهی‌ها

■ در حالی‌که تاکنون افراد مسوول زیادی در مورد فعالیت کارخانه آزبست به عنوان یکی از عوامل مهم سرطانزا در شهر کرمان هشدار داده‌اند اما به نظر می‌رسد این کارخانه به همان صورت قبل به فعالیت خود ادامه می‌دهد. آنچه از آرشیو رسانه‌ها نیز بر می‌آید این است که طی ۱۰سال گذشته فرصت‌هایی به این کارخانه برای عوض کردن خط تولیدش داده شده و در این مدت این مهلت بارها تمدید شده است. طبق گزارش‌ها آخرین فرصت این کارخانه برای اوایل سال آینده است؛ کارخانه‌ای که سرطانزایی مواد اولیه و تولیدش یعنی مواد آزبستی دیگر بر کسی پوشیده نیست و با این وجود تقریبا در شهر کرمان و در نقطه‌ای واقع شده که بادهای غالب کرمان از آن محل می‌گذرد.

این مساله زمانی به صورت جدی مطرح شد که دکتر مهدیه نامجو، رییس وقت کمیسیون بهداشت و درمان شورای شهر کرمان در گفت‌وگو با رسانه‌ها در اردیبهشت ۱۳۸۶ اظهار داشت: «تعطیلی کارخانه آزبست (کرمانیت) از ۱۵ سال قبل مطرح بود، چرا که در تولید آن از ماده سمی و خطرناکی به نام آزبست که باعث سرطان ریه می‌شود، استفاده می‌کنند. بنابراین با پیگیری زیاد، این مساله را به شورای سلامت استان کشاندیم و در این شورا به مدیر کارخانه کرمانیت برای تغییر خط تولید آن تا پایان سال مهلت داده شد...»

فعالیت کارخانه آزبست در حالی ادامه دارد که در مردادماه امسال مدیرگروه بهداشت و محیط دانشگاه علوم پزشکی کرمان در آخرین کارگروه سلامت استان کرمان با هشدار نسبت به ادامه کار این کارخانه خواستار توقف استفاده از آزبست در این مرکز صنعتی شد. وی ادامه داد: خطرات ناشی از ادامه فعالیت این کارخانه سلامت جامعه را به خطر انداخته است و تنها در محیط این کارخانه تاکنون ۲۶ کارگر به بیماری‌های مزمن ریوی مبتلا شده‌اند. در عین حال حدود ۲۵۰ نفر در این کارخانه مشغول به فعالیتند که مقامات استانی هرگونه تغییر در روند فعالیت‌های این کارخانه را با در نظر گرفتن شرایط آنها اعلام کرده‌اند.

با این حال مدیر سابق مرکز بهداشت کرمان در گفت‌وگو با شرق در مورد اینکه آیا اختصاصا در شهر کرمان می‌توان مورد خاصی را نام برد که در بروز سرطان موثر باشد، اظهار می‌دارد: کارخانه آزبست یکی از عوامل اختصاصی در کرمان است که سرطانزایی آن ثابت شده و سال‌هاست که پرونده آن در شورای سلامت استان بررسی می‌شود. از سال

۱۳۷۸ نیز قرار است خط تولید آن عوض شود اما هر سال بنا به دلایلی این موضوع یک‌سال دیگر به تعویق می‌افتد. دکتر محمدحسین پورابراهیمی در این مورد می‌افزاید: امسال هم پرونده آن مطرح و در مورد تبعات ادامه فعالیت این کارخانه هشدار داده شده و با مهلتی مجدد قرار است تا اوایل سال آینده خط تولید آن عوض شود.

دکتر پورابراهیمی به عنوان یک توصیه اظهار می‌دارد: برای کاهش اثرات سرطانزایی وجود کارخانه آزبست در نزدیکی شهر کرمان و نیز ذرات معلق ناشی از کارکرد لنت ترمز خودروها در هنگام ترمز کردن که حاوی آزبست است از پهن کردن لباس‌های خیس در هوای آزاد خودداری شود چراکه باعث جذب این ذرات معلق شده و از طریق این لباس‌ها به بافت‌های بدن وارد می‌شوند که می‌تواند مخصوصا برای خانم‌ها بیماری‌زا باشد.

از سوی دیگر مدیرکل محیط زیست استان کرمان درخصوص فعالیت کارخانه آزبست کرمان به مهر گفت: با توجه به آلایندگی این کارخانه باید سیستم کارخانه کرمانیت کرمان تغییر کند که در این خصوص پیگیری‌های لازم صورت گرفته است.

عباسعلی دامنگیر با اشاره به اقدامات صورت‌گرفته و مذاکره با مسوولان کارخانه گفت: سعی داریم در مرحله اول در مواجهه با صنایع آلاینده سیاست اصلاح را پیش بگیریم که در این خصوص در برخی موارد نیز موفق بوده‌ایم و درخصوص این مرکز صنعتی نیز مهلت لازم برای اصلاح داده شده است و امیدواریم طی مدت مشخص مشکل برطرف شود. طبق روال قانونی اخطارهای لازم به کارخانه کرمانیت داده شده است و مراحل قانونی را طی کرده است. دامنگیر درخصوص کارخانه کرمانیت کرمان افزود: این کارخانه در فاصله نزدیکی از شهر کرمان واقع شده است و به دلیل استفاده از مواد آزبست می‌تواند برای سلامتی مردم و محیط زیست اطراف خطرآفرین باشد. وی تاکید کرد: در صورت عدم رسیدگی مسوولان کارخانه به وضعیت کنونی پس از اتمام مهلت قانونی برخورد طبق قانون انجام می‌شود.

فعالیت این کارخانه در کرمان درحالی همچنان ادامه دارد که برخی منابع از آلودگی آزبست تا میدان آزادی شهر کرمان خبر می‌دهند. باید دید با ارایه مهلتی جدید برای تغییر در وضعیت در این کارخانه، راه‌حل نهایی برای رفع این مشکل بزرگ شهر کرمان ارایه خواهد شد یا تنها به دادن مهلتی دوباره منتهی خواهد شد... .